

Kvällen då världen svek

Du sjöng vaggvisor för mig
medan jag slogs
mot demoner från ovan
och skrek ut mina lungor
så att ert hår skulle resa er,
så att ni skulle känna min smärta,
så att ni skulle förstå,
så skrek jag rena skrik
från lungornas botten

och du fortsatte att sjunga
försök att vagga mig lugn
medan tårtorna dök upp
på andra sidan väggen
och jag bara skrek.

För de var efter mig nu,
det kände jag på riktigt,
händer som grep och slet
efter min själ,
som du vaktade så ömt
med dina falska toner av barndomsrim

Men monster skriker och drar
mer än vad medvetandet klarar av
ord som inte går att säga
andetag som inte går att andas
och allt som gör så ont
förlöstes i dig

medan jag bara skrek
ut sorg och rädsla
allt var kvavt och i bakgrunden
din röst som gjorde mig lugn

innan båren kom
och gjorde allt ogjort
ännu en gång

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten